

عنوان: تاثیر مراقبت مداوم زایمانی بر پی آمدهای زایمان در زائوهای مراجعه کننده به بیمارستان ۲۹ بهمن تبریز - ۱۳۸۸.

نام دانشجو: مریم نجارزاده

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - مامایی

استاد(ان) راهنما: فهیمه صحتی - الهه سید رسولی

اساتید مشاور: دکتر وحید زمان زاده

شماره پایان نامه: ۲۴۱

مقدمه: زایمان فرآیندی دردناک و طاقت فرساست و از طرفی منجر به زیباترین حادثه زندگی می شود. مراقبت از مادر در زایمان های بدون عارضه برعهده ی ماما است. او تنها فردی است که در این زمینه مهارت دارد. کیفیت و نحوه ی ارایه ی مراقبت های مامایی از موثرترین عوامل بر نتایج زایمان است. در این بین، مراقبت و حضور مداوم ماما بر بالین زائو تاثیر به سزایی در کاهش عوارض و مداخلات زایمانی داشته و موجب بهبود پی آمدهای زایمان می شود.

روش کار: در این مطالعه ۱۰۰ زائو که دارای اندیکاسیون زایمان طبیعی بودند و جهت زایمان به بیمارستان ۲۹ بهمن تبریز مراجعه کرده بودند در یک مطالعه ی نیمه تجربی شرکت کردند. این افراد در بخش زایمان به طور تصادفی در دو گروه مراقبت مداوم و روتین تحت مراقبت قرار گرفتند و پی آمدهای زایمانی آنان ثبت و مورد تحلیل قرار گرفت. پرسشنامه شامل سه بخش مشخصات فردی - اجتماعی، باروری و نتایج زایمان بود. برای تحلیل نتایج از آمار توصیفی، آزمون GLM و آزمون های تی مستقل، یو من ویتنی و مجذور کای استفاده شد.

یافته ها: یافته ها نشان داد که نوع زایمان ($p = 0/37$) و آپگار دقیقه ی پنجم ($p = 0/75$) در دو گروه یکسان بوده اما طول مدت مرحله ی اول ($p = 0/01$) و طول مدت مرحله ی دوم ($p = 0/005$) و درجه ی پارگی پرینه ($p = 0/001$) و آپگار دقیقه اول ($p = 0/03$) در دو گروه متفاوت است. بدین معنی که در گروه مورد طول لیبر کوتاه تر، پارگی پرینه کمتر و نمره ی آپگار دقیقه ی اول بالاتر است.

بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان داد که مراقبت و حضور مداوم ماما بر بالین زائو می تواند با کاهش طول مدت لیبر، پارگی پرینه و بالا بردن آپگار دقیقه ی اول نوزادان، عوارض زایمان و خستگی مادر را نیز کاهش دهد و به این ترتیب بهبود سلامت مادر و نوزاد را به دنبال داشته باشد.

واژه های کلیدی: مراقبت مداوم، لیبر، ماما، زایمان، پی آمد